

Underbilag 1.

Mønt- og Stads-Guardeinen.

København.

Til Udvalget angaaende Opførelsen af en ny Møntbygning.

Naar jeg først nu henvender mig til det højtærede Udvalg med en Kritik af Lovforslaget til en ny Møntbygning samt et Ændringsforslag hertil, hvilket allerede burde være sket, da Landstingsudvalget behandlede Sagen, skyldes det den Omstændighed, at hele Spørgsmaalet maa være blevet ordnet af Møntmesteren og Arkitekten, idet hverken Guardeinen eller Medailløren er blevet raadspurgt angaaende Projektningen af den foreslaaede nye Mønt, end ikke vedrørende deres egne Domæner i Mønten, ligesom de ej heller har faaet nogen Meddelelse om denne for Landet og Møntens Virksomhed baade kostbare og vigtige Sag. Medailløren har meddelt mig, at Arkitekten efter hans Opfordring har ændret Tegningen for hans Lokalers Vedkommende; men da min Kritik gælder hele Møntbygningen, har jeg ment det rigtigst at henvende mig direkte til Rigsdagen, for at de enkelte Udvalgsmedlemmer, ved at faa Sagen belyst fra anden Side, bedre vil kunne tage Standpunkt til denne.

Da jeg erfarede, at Mønten var blevet forevist Udvalget, uden at jeg var blevet underrettet derom eller havde faaet Anmodning om at være til Stede, henvendte jeg mig til et af Landstingsudvalgets Medlemmer, som meddelte mig, at der allerede forelaa et fuldt udarbejdet Lovforslag.

Af ovennævnte Udvalgsmedlem fik jeg overladt et Eksemplar af Lovforslaget. Ved Gennemsyn af dette kom jeg hurtigt til den Overbevisning, at Planernes Udarbejdelse ikke syntes at hvile paa tilstrækkelig grundig Forstaaelse af de Krav, Møntens Virksomhed maa stille til det moderne Bygningskompleks, hvori den fremtidig skal rummes. Jeg forstod, at hvis Indgriben skulde nytte, maatte der handles hurtigt, og jeg henvendte mig derfor efter et Par Dages Forløb til det paagældende Udvalgsmedlem med et af mig personlig, mangelfuldt udarbejdet Forslag til visse, efter min Mening meget nødvendige Ændringer, idet jeg samtidig tilføjede, at dette langtfra tilfredsstillede mig selv, og at jeg senere vilde fremkomme med et bedre, saa snart jeg med bygningskyndig Bistand kunde faa udarbejdet et saadant. Da dette mit endelige Ændringsforslag forelaa udarbejdet, havde Landstinget imidlertid gjort Sagen færdig. Som jeg den Gang fremhævede, maa jeg stadig gøre gældende, at Ombygningen af Mønten ikke er i den Grad paakrævet, at den ikke skulde kunne udsættes, til vi kommer over de nuværende yderst vanskelige og dyre Byggeforskeligheder, idet de til Lovforslaget knyttede Bemærkninger om Nødvendigheden af den øjeblikkelige Ombygning efter min Mening ikke er fuldt holdbare, hvilket jeg, om det ønskes, er villig til nærmere at gøre Rede for.

Naturligvis er der ved den nuværende Møntbygning saadanne Forhold, at dens Ombygning maa være et Tidsspørgsmaal, og for det Tilfælde, at Rigsdagen skulde anse det nærværende Tidspunkt for heldigst hertil, tillader jeg mig hermed at fremsende Tegninger, som viser, hvorledes den nye Møntbygning efter min Mening bør indrettes, for at de Mangler, der findes ved den gamle saavel som de, der hæfter ved det for Rigsdagen forelagte Lovforslag, i videst mulig Udstrækning kan blive afhjulpet.

Jeg skal i denne Forbindelse tillade mig nærmere at paapege enkelte meget uheldige Egenskaber ved den til det forelagte Lovforslag projekterede Bygning:

Hele Anlægget i Planen er spredt og uden tilstrækkelig indre Sammenhæng, saaledes at der Sommer og Vinter i alt Slags Vejr bliver en idelig Færdsel over de aabne Gaarde, idet der ingen anden Forbindelse findes imellem forskellige i den daglige Drift mest sammenknyttede Rum.

Saaledes er 2 saadanne sammenhørende Værksteder som Smelteri og Smedie anbragte i betydelig Afstand fra hinanden og kun med Forbindelse over begge Gaardene og gennem Mellemporten, hvis man da ikke foretrækker, for at blive inden Døre, at gøre den store Omvej ad den lange Forbindelsesgang.